

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 508/2022-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného PB Legal Advokátska kancelária s. r. o. Poľana 767/1, Humenné, proti postupu a uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 12T/88/2011-2972 z 25. apríla 2022 a postupu a uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 4Tos/18/2022-3063 zo 14. júna 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. augusta 2022 domáha vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením všeobecných súdov v trestnom konaní, ktoré žiada zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

II.

2. Na okresnom súde bola na sťažovateľa v roku 2011 podaná obžaloba, o ktorej ako predsedníčka senátu konala sudkyňa [REDAKOVANÉ]. Dodatkom k rozvrhu práce bola vec sťažovateľa následne pridelená ako predsedníčke senátu sudkyňi [REDAKOVANÉ], no ďalším dodatkom k rozvrhu práce znova sudkyňi [REDAKOVANÉ]. Dňa 4. októbra 2021 sťažovateľ namietol zaujatosť sudkyne [REDAKOVANÉ], čo odôvodnil tým, že okresný súd organizoval spoločenské akcie v rekreačnom zariadení, ktoré spoluvlastní konateľ a jediný spoločník jeho údajným trestným činom poškodenej obchodnej spoločnosti, ktorý je v kontakte s riaditeľom správy okresného súdu, ktorý je v jeho veci svedkom. Okrem toho sťažovateľ namietal nezákonnosť pridelenia veci sudkyňi [REDAKOVANÉ] a jej postup na verejnom zasadnutí 28. júna 2021.

3. Okresný súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 25. apríla 2022 rozhodol, že sudkyňa [REDAKOVANÉ] nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci sťažovateľa. Proti tomuto uzneseniu

podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú krajský súd ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením zamietol, keď dôvody na vylúčenie sudkyne ████████ nezistil. Uviedol, že o námietke zaujatosti spočívajúcej vo vzťahu sudkyne k svedkovi už bolo rozhodnuté skoršími uzneseniami okresného a krajského súdu a tvrdenia o vzťahu sudkyne s poškodeným nie sú ničím podložené.

III.

4. Podľa sťažovateľa sa všeobecné súdy s jeho námietkou zaujatosti nevysporiadali a v tejto súvislosti zdôrazňuje nesprávnosť postupu okresného súdu na verejnom zasadnutí 28. júna 2021, čo vzhľadom na to, že obžaloba už bola dvakrát odmietnutá a vrátená prokurátorovi, vyvoláva pochybnosti o jej nezaujatosti. Sťažovateľ ďalej zdôrazňuje to, že vec bola v roku 2020 v rozpore s rozvrhom práce odňatá sudkyňi ████████ a pridelená sudkyňi ████████j, túto skutočnosť namietal v námietke zaujatosti, no súdy sa s tým nijako nevysporiadali.

IV.

5. K ústavnou sťažnosťou napadnutému postupu a uzneseniu okresného súdu nie je daná právomoc ústavného súdu, keďže proti tomuto uzneseniu a predchádzajúcemu postupu okresného súdu bola prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok. Preto bola ústavná sťažnosť v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

6. Základné práva na súdnu ochranu sú zamerané na výsledok. Musí im zodpovedať proces ako celok a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia orgánov verejnej moci – osobitne všeobecných súdov (I. ÚS 91/2016). Ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade preskúmavania právoplatne skončených vecí (IV. ÚS 187/09, III. ÚS 421/2016, III. ÚS 855/2016). Námietky sťažovateľa proti postupu a uzneseniu krajského súdu, ktorým bola zamietnutá sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu, nemieria k výsledku trestného konania – rozhodnutiu o vine a treste sťažovateľa na základe obžaloby. Preto doterajšie postupy a rozhodnutie krajského súdu do sťažovateľových základných práv nezasahujú. K tomu môže dôjsť následne, keď sudca, ktorému bola podľa sťažovateľa nezákonne jeho vec pridelená alebo ktorý mal byť pre zaujatosť vylúčený, rozhodne (III. ÚS 390/2010). Až rozhodnutie vo veci môže predstavovať zásah do základných práv sťažovateľa. Ich ochrane však predchádza ochrana opravnými prostriedkami trestného procesu tak, ako to vyplýva z § 371 ods. 1 písm. b) a e) Trestného poriadku, podľa ktorého dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení alebo vo veci konal alebo rozhodol sudca, ktorý mal byť vylúčený. Sťažovateľ podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu zákon – Trestný poriadok priznáva na ochranu jeho základných práv. Preto je ústavná sťažnosť v rozsahu proti postupu a rozhodnutiu krajského súdu zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2022

Peter Straka
predseda senátu